

AL EXCM. MINISTRE DE JUSTÍCIA

Sr. D. Francisco Caamaño Domínguez

En / Na

DNI

ADREÇA

EN QUALITAT DE

DIU

Alfons Hermoso Castillo, de 33 anys i veí de l'Hospitalet de Llobregat, es troba actualment pendent de fer efectiu l'ingrés voluntari a presó. El 14 de juliol de 2009 va ser condemnat a tres anys de presó i a 4.000 euros en concepte de responsabilitat civil, acusat de lesions a un agent antiavalots dels Mossos d'Esquadra durant el transcurs d'una manifestació a Barcelona el 17 de maig de 2007.

Si la finalitat de les penes privatives de presó són la reeducació i la reinserció social, vull manifestar que l'Alfons està arrelat socialment, i la seva vocació de compromís l'ha dut a col·laborar amb diferents entitats al llarg dels anys. La seva família li dóna tot el suport necessari, malgrat l'impacte social, econòmic i emocional al que està sent sotmesa durant aquest procés. El 2003 va néixer la seva filla Claudia i, malgrat que la parella es va separar fa dos anys, ell continua fent-se càrrec de la seva manutenció i educació doncs comparteix la custòdia amb la mare, circumstància que es veuria clarament alterada si, finalment, l'Alfons compleix la pena a la que estat condemnat.

A nivell laboral, després de cursar els estudis especialitzats en jardineria, que van despertar la seva vocació i amor per la natura, va preparar oposicions fins que l'any 2008 va aprovar i va obtenir una plaça fixa com a jardiner a l'Institut Municipal de Parcs i Jardins de Barcelona; fins a aquell moment havia treballat de manera continuada com a eventual en diferents municipis, desenvolupant les mateixes tasques. En l'actualitat treballa als Jardins Costa i Llobera, especialitzat en cactus i plantes suculentes i ha fet de la jardineria el seu ofici i professió.

SOL·LICITO

Tenint en compte totes aquestes circumstàncies personals, i remarcant que l'Alfons sempre ha comparegut quan ha estat requerit pel jutjat, que ha satisfet la quantia de 4.000 euros, més les costes judicials, en concepte de responsabilitat civil, l'indult per a Alfons Hermoso Castillo, per evitar el seu ingrés a presó.

Crec que aquesta petició d'indult està justificada per la seva utilitat pública, evitant així la desestructuració personal, familiar i social de l'Alfons. A més, cal considerar que la pressió mediàtica en el moment en què es van produir els fets va generar un context de pressió que va desembocar en una condemna més severa.

I perquè així consti firmo

, estirant del fil

CATALUNYA · CAP DELS CINC MOSSOS D'ESQUADRA QUE VAN EMPRAR EL PUNXÓ NO HA ESTAT INVESTIGAT

Accions i petició d'indult per evitar que el condemnat del cas kubotan vagi a la presó

Higinya Roig / Agnès Tortosa
estirantdelfil@setmanaridirecta.info

La polèmica política, policial i social suscitada arran de l'ús del kubotan, un punxó il·legal emprat pels agents antidisturbis de la policia catalana el maig de 2007, ja té -ara per ara i tres anys després- un primer balanç diàfan: la impunitat policial dels mossos que van agredir les manifestants i l'ordre de presó contra un dels manifestants que va patir la repressió. L'ordre de recerca i captura contra Alfonso H. és vigent des del 22 de febrer. Alfonso H. està condemnat per donar un sol cop de puny a un agent antidisturbis que emprava el punxó, fet que ell ha negat.

El 27 de gener, la secció cinquena de l'Audiència Provincial de Barcelona va ratificar íntegrament la condemna desorbitada imposada el juliol de 2009 pel jutjat del penal número 5: tres anys de privació de llibertat i 4.500 euros en concepte de responsabilitat civil per propinar un sol cop de puny a un agent antidisturbis dels Mossos d'Esquadra que agredia una manifestant i que, a més, va emprar el kubotan per agredir altres manifestants. Un cop rebuda la ratificació de l'Audiència Provincial, la jutgessa Maria Jesús Solana va tramitar amb una rapidesa inusual la sentència al jutjat penal d'executòries número 12, que al seu torn va ordenar la cerca i captura d'Alfonso H., que pot ser detingut en qualsevol moment.

Interior ha equipat gran part de la plantilla policial amb porres extensibles, esprais i granades ensordidores

És dona la circumstància que Elena Guindulain, integrant de la secció cinquena de l'Audiència Provincial, és la mateixa jutgessa que va ratificar la llibertat per Fèlix Millet, que va confessar haver saquejat el Palau de la Música Catalana i que està acusat d'haver robat més de 34 milions d'euros. Un altre dels magistrats integrants de la secció cinquena que ha ratificat la condemna contra Alfonso H. sense cap mirament jurídic ni legal és el jutge Enrique Rovira del Canto, exfiscal militar i el magistrat que es va obsedir fins a aconseguir l'empresonament de Franki de Terrassa.

Inici del pastoreig i de l'encapsulament
Els fets que han provocat aquesta sentència es remunten al dissabte 19 de maig de 2007, en el decurs d'una mobi-

Protesta celebrada el maig del 2007 durant la qual els mossos van utilitzar el kubotan contra les manifestants

lització popular en defensa dels espais alliberats que va recórrer el centre de Barcelona. Com si es tractés d'un laboratori repressiu per experimentar la militarització policial del dret fonamental a la manifestació, la protesta va ser encerclada per un dispositiu desbordant de la Brigada Mòbil dels Mossos d'Esquadra. A l'alçada de la Via Laietana, davant l'antiga seu del Departament d'Interior, el dispositiu antidisturbis va blocar la manifestació, va immobilitzar-la i va mantenir segrestades les manifestants durant 50 llargs minuts. En el marc d'aquest bloqueig insòlit, que impedia que qualsevol manifestant sortís del perímetre policial, fins a cinc mossos d'esquadra van emprar el kubotan -aleshores desconegut- per agredir i contenir les manifestants. Enmig d'una tensió creixent i només a conseqüència de la sang freda i les cries a la calma de les manifestants, la marxa va cloure sense incidents dues hores després, al port de Barcelona. Llavors, molts manifestants van traslladar el testimoni de l'ensurt, la intimidació i el pànic viscuts després de rebre l'impacte d'un kubotan que, fins aleshores, era desconegut: fiblades d'origen desconegut que moltes adduïen a l'ús d'alguna mena d'arma blanca.

Arma il·legal pròpia de les arts marcial
Paradoxalment, l'ús discrecional del kubotan -un estri propi de les arts marcial que pot tenir conseqüències letals i que mai no ha gaudit de cobertura legal per ser emprat com a defensa policial- es va evidenciar arran del cop de puny que va rebre un mossos que agredia una noia sense cap motiu. L'agent va rebre l'impacte d'un cop de puny -amb conseqüències lleus- i va caure a terra, moment en què dues càmeres fo-

Desplegament policial que va perpetrar el desallotjament de la Rimaia

togràfiques van captar el punxó il·legal que duia a la mà dreta. L'endemà, tant Joan Saura -des de Vic- com Joan Delort -cervell gris dels Mossos- van minimitzar l'ús de l'arma adduint que no era il·legal. Cap reglament policial no ha legalitzat mai el punxó i està expressament prohibit al Reial Decret 137/1993 d'àmbit estatal, tal com va recordar el catedràtic de Dret Administratiu de la UAB i expert en afers policials Manuel Ballvé. Malgrat la defensa tancada del kubotan de Saura i Delort, només un any després, Interior va excloure categòricament el kubotan com a arma policial en una nova directiva. El maig de 2007, des de l'àmbit acadèmic, mèdic i de les arts marcial, les veus crítiques no van trigar a emergir per alertar dels efectes altament lesius, traumàtics i irreversibles que podia causar l'ús repressiu del kubotan sobre el plexe solar, el sistema neurològic, l'espai intercostal o l'aparell urogenital.

Ben bé tres anys després, el que es pot constatar és que cap dels cinc

agents que van agredir manifestants amb el punxó no ha rebut mai ni la simple obertura d'un expedient informatiu ni cap sanció ni, menys encara, cap procés judicial. Cal recordar que, arran d'aquells fets, prop de 4.000 mossos d'esquadra i els seus familiars es van manifestar pel centre de Barcelona per reclamar impunitat policial contra el que consideraven una "campanya de desprestigi del cos". En el decurs de la manifestació, d'entre les consignes cridades, es van poder sentir lemes com *Okupa el que no bote o Fora guarros*. En aquell clima, la pressió sindical corporativa va arribar fins als fóruns cibernètics dels Mossos d'Esquadra, on es van publicitar els noms i les adreces personals de tres activistes socials del barri de Sants als quals es responsabilitzava de la campanya de denúncia antirepressiva. En aquest extrem, tampoc no consta que s'hagi emprès cap mesura política ni jurídica contra aquestes amenaces vetllades.

Impunitat i més armament

Finalment, cal recordar que el polèmic ús del kubotan es va tancar en fals definitivament un any després. El març de 2008, el Departament d'Interior va anunciar a través d'una nota de premsa, a bombo i platerets, un nou reglament d'armes que exclouia -com l'anterior- l'ús del kubotan i que restringia i normativitzava l'ús de determinats estris repressius. Les suposades restriccions que incorporava la norma, que limitava l'ús de les porres metàl·liques extensibles i, alhora, legalitzava esprais d'autodefensa i la pistola taser no-letal pels Grups Especials d'Intervenció (GEI), es van modificar d'amagat poques setmanes després. La pressió corporativa i la crítica interna van aconseguir un nou reglament modificat a la baixa que universalitzava l'ús de porres extensibles, reintroduïa les granades eixordadores i ampliava els supòsits per fer ús dels esprais a totes les unitats de seguretat ciutadana. La nova ordre modificada va trigar poc a fer-se efectiva: el 19 de maig de 2008, el Departament d'Interior va obrir la licitació per adquirir 4.852 porres extensibles de fins a 55 centímetres per valor de 142.000 euros.

Les dues instruccions estaven signades per l'aleshores director de la policia i home de confiança de Joan Saura, Rafael Olmos. Olmos, màxim responsable dels Mossos, va ser forçat a dimitir el març de 2009 arran de les càrregues indiscriminades contra les protestes d'oposició al pla Bolonya, que es van saldar en 141 persones ferides i contusionades (amb informes mèdics). Només dos mesos després, Olmos va ser recol·locat i recontractat com a assessor personal del conseller Saura "en projectes transversals". Des d'aleshores, Olmos rep un sou anual brut de 65.000 euros: com a director de la policia, el tenia fixat en 90.000 euros.

Per la llibertat d'Alfonso H.

La defensa d'Alfonso H. ha elevat dues sol·licituds diferents per aturar l'ordre de presó. D'una banda, un recurs al Tribunal Constitucional per la manca de garanties processals en l'ús de fotografies i vídeos: durant la vista oral no es va acreditar -com és legalment preceptiu- ni l'origen ni la legalitat ni el muntatge de les cintes de vídeo emprades. Al recurs que s'havia presentat davant l'Audiència Provincial de Barcelona, la secció cinquena va donar tota la raó a la defensa en aquest aspecte fonamental, tot i que va desestimar modificar o rebutjar la condemna. D'altra banda, el grup de suport ha engegat una campanya per promoure una petició col·lectiva d'indult. Amb totes dues iniciatives, la defensa legal del jove pretén aconseguir la suspensió efectiva de l'ordre

> La Brigada Mòbil dels Mossos d'Esquadra –comandada pel sotsinspector Simon Cayuela– va estrenar el 19 de maig de 2007 una tàctica policial que, amb el temps, s'ha acabat consolidant: el pastoreig (encerclament policial de la manifestació) i l'encapsulament (el segrest i bloqueig de les protestes). Unes pràctiques de segrest i immobilització de manifestacions que limiten, vulnereu i retallen el dret de manifestació i d'expressió de la dissidència política i social. Per assolir aquest objectiu, en aquella ocasió, cinc mossos d'esquadra van emprar el kubotan per agredir i intimidar diverses manifestants. Tres anys després, la justícia ha clarificat de quin peu policial calça la impunitat: l'única conseqüència ha estat l'ordre d'empresonament d'un dels manifestants que va patir agressions. Els cinc mossos dels cinc kubotans continuen plenament en actiu al Departament d'Interior comandat per Joan Saura (ICV).

, estirant del fil

d'ingrés a presó contra Alfonso H., que treballa, és actiu socialment i té una filla. En aquest cas, també hi concorren altres elements que han estat clarament menystinguts per la jutgessa, com el fet que la defensa del jove ja hagi abonat els 4.500 euros de multa impositats, que l'acusat tingui un domicili conegut i que hagi comparegut cada cop que ha estat citat.

En l'àmbit de la impunitat, també cal recordar que, el maig de 2007, una trentena d'entitats –encapçalades per la FAVB– i nombroses personalitats públiques van subscriure un manifest de denúncia del kubotan on reclamaven una investigació exhaustiva que depurés totes les responsabilitats i una nova normativa que prohibís de forma expressa, clara i rotunda l'ús d'aquesta arma. Els promotors del manifest es van reunir oficialment amb Joan Boada –número dos d'ICV a Interior–, però cap de les demandes no ha estat atesa. Ni es va investigar ni es van depurar responsabilitats. I, en relació a la nova normativa exigida, el kubotan va quedar prohibit –encara que ja era il·legal segons el Reial Decret de rang superior vigent–, però es va aprofitar la redacció d'aquest nou reglament per ampliar –encara més– l'ús de les porres extensibles i dels esprais de defensa en els contextos de protestes.

Tall de trànsit a la ronda litoral

Al carrer, des que es va conèixer l'ordre de cerca i captura, les mostres de solidaritat no s'han fet esperar. Fa quinze dies, més d'un centenar de persones es van concentrar a les portes de la Ciutat de la Justícia per protestar pel posicio-

Dues persones van ser detingudes, el 23 de febrer, després que es produís un tall de trànsit solidari amb l'Alfonso H.

nement de l'Audiència Provincial i del jutjat d'executòries. El 23 de febrer, a les vuit del matí, desenes de persones van tallar el trànsit a la ronda litoral, a l'alçada del port de Barcelona, per protestar contra l'ordre de presó. Aquesta segona protesta va estar marcada per les escenes de persecució policial que es van viure al barri del Raval. Agents de paisà i un *Patrol* dels Mossos d'Esquadra es van embalar pels carrers per detenir les persones que havien participat al tall de trànsit solidari. Una noia i un noi van ser detinguts al campus de la UB del Raval i van ser traslladats a la comissaria de Nou de la Rambla: la noia va recuperar la llibertat i el noi va ser transferit a la comissaria de Les Corts, d'on no va sortir fins passades les onze de la nit.

Les dues activistes han estat acusades d'un delictes de desordres públics, tot i que van ser detingudes pel sol fet de sortir corrent enmig d'una investida d'un vehicle policial.

CATALUNYA · NOVA DENÚNCIA A LA DIVISIÓ D'INFORMACIÓ PER SOSTRACCIÓ IL·LEGAL D'EFFECTES PERSONALS

Els Mossos d'Esquadra també roben

H.R. / A.T.

estirantdelfil@setmanaridirecta.info

Els Mossos no només empenen armes il·legals. Segons consta a diverses denúncies presentades als jutjats, els agents de la Divisió Central d'Informació (DCI) dels Mossos d'Esquadra, amb seu central a la macrocaserna de Sabadell, també roben. El dimecres 24 de febrer, després del desallotjament d'El Desmayo –al carrer Saragossa de Barcelona– i abans que els ocupants fossin autoritzats a entrar de nou a casa seva per retirar les seves pertinències, agents encaputxats de la DCI van penetrar a l'immoble sense la presència de cap testimoni i en van sostroure un passaport, un disc dur extern i altres efectes personals. A un dels joves, fins i tot li van sostroure una sabata de cada peu dels dos parells de què disposava. Segons consta a l'atestat del desallotjament, durant l'operació comandada pel sergent 4039 –adscrit a la Unitat de Seguretat Ciutadana de Sarrià-Sant Gervasi–, els agents de la DCI no es van identificar i els antidisturbis de la Brigada Mòbil

Un agent de la divisió d'informació fa fotos durant el desallotjament de la Teixidora

tampoc no duien visible el TIP (targa professional d'identificació).

La impunitat té moltes fesomies, però aquest *modus operandi* no és pas nou ni estrany. Abans, ja havien succeït fets similars durant els desallotjaments de La Makabra (Poble Nou), La Teixidora (Poble Nou), Can Mireia (Trinitat Vella), La Brea (Sants) o La Farga (Sants). Amb especial predilecció pels útils informà-

tics com ara ordinadors, discs durs externs o targes fotogràfiques, els agents de la DCI estan obsessionats per la informació, que aconsegueixen de forma absolutament il·legal i rebentant el dret de la intimitat i la privadesa. L'escena es repeteix, idèntica: després del desallotjament, els agents d'informació entren a la casa i ho remenen tot sense cap testimoni. De vegades, furten material infor-

màtic i, en d'altres ocasions, simplement el clonen i el copien als discs durs portàtils que duen. En el cas de La Makabra, els Mossos van sostroure càmeres i mòbils. En el cas de la Teixidora, van clonar memòries de mòbils i de càmeres. I en el cas de La Brea i les cases del carrer Miquel Àngel, van clonar targetes de mòbil i discs durs d'ordinador.

La sostracció del passaport, que va deixar sense identificació un dels habitants del carrer Saragossa, va provocar un intent frustrat de mediació amb els Mossos a través d'una entitat veïnal. Es pretenia, si més no, aconseguir que retornessin el passaport al jove. Durant l'intent de mediació, el cap del dispositiu de la Brigada Mòbil que va comandar el desnonament d'El Desmayo va negar tots els fets telefònicament. Davant l'anunci que, aleshores, l'única alternativa era interposar una denúncia judicial per robatori, el comandament policial es va limitar a anunciar laconicament: "Ja sabeu què perdreu, oi?". La denúncia per sostracció i robatori es va presentar el divendres 26 de febrer al jutjat d'instrucció número 32 de Barcelona.

ENTREVISTA · ALFONSO H., DE 33 ANYS, EN CERCA I CAPTURA PEL CAS KUBOTAN

“La repressió serveix per atemorir la majoria i beneficiar una minoria dominant”

H.R.

redaccio@setmanaridirecta.info

Què recordes del 19 de maig de 2007?

Doncs, recordo molt aquest dia per dos motius. Un seria com vam ser tractades, no tan sols les persones convocades per manifestar-nos contra els desallotjaments, sinó també les que coincidien que es trobaven per aquells carrers en aquell moment. Recordo les mostres de violència impressionants dels agents antidisturbis, que implantaven la por al carrer, i el canvi qualitatiu de la repressió contra les manifestacions amb estratègies com l'encerclament de les manifestants i l'ús d'armes il·legals. L'altre motiu seria que, des d'aquell dia, comença tot un calvari judicial i incertesa personal per aconseguir l'objectiu de la meua llibertat.

I de la detenció?

La recordo perfectament. Recordo com tres encaputxats en un cotxe i una unitat sencera d'antidisturbis en un furgó em van esperar a l'arribada a casa la meua família, els cops durant l'escorcoll, el llançament contra el cotxe per emmanillar-me, el trasllat horrible mentre rebia cops als ronyons i tota mena d'insults i mofes a un pam de la cara,

ALBERT GARCIA

l'entrada als calabossos sentint com els encaputxats donaven ordres concretes sobre el meu tracte als carrers. I recordo les 70 hores que van passar després, quan –més o menys cada mitja hora– baixaven tot d'uniformats a proferir tota classe d'insults i frases despectives i veuatòries contra mi, la meua família i el meu suposat entorn, acompanyades per les amenaces del que farien quan ens trobéssim al carrer –ja que estava a la comissaria de l'Hospitalet, on vivia– o que vindrien a fer-me alguna visita... i em repetien l'adre-

ça de casa. Vaig estar sol a la cel·la en tot moment i, mentre a les altres cel·les apagaven el llum a la nit, a mi me'l mantenien encès. Per tant, vaig passar les 70 hores amb el llum de quatre fluorescències obert permanentment. També cal destacar que vaig estar 33 hores sense la representació de cap advocat i que, quan va venir, gairebé el van fer fora.

I del procés judicial?

Més que recordar-lo, el pateixo, com totes les que estem sotmeses a un sistema judicial de doble raser, amb la característica que el meu procés s'ha avançat al compliment habitual de tots els terminis. Durant el judici, es van acceptar proves presentades irregularment i es van oposar al testimoni de dues persones presentades per la defensa, cosa que fa entendre que la sentència ja estava decidida abans de començar: en tan sols sis dies, ens van fer arribar una sentència de disset fulls. L'Audiència Provincial no s'ha aturat a investigar aquestes irregularitats ni s'ha plantejat acceptar el recurs que vam presentar.

La sentència es vol fer efectiva ràpidament. Què en penses?

Tan ràpidament que no m'han donat ni l'opció de presentar-m'hi voluntàriament. La jutgessa ha passat directament l'ordre de cerca i captura

als Mossos i, d'aquesta manera, ha impedit que tingui temps de tancar tots els meus assumptes personals, familiars i laborals. A més, un cop firmada l'ordre, la jutgessa ha agafat una baixa i el meu advocat no pot contactar amb ella de cap manera. Així és com intencionalment desbarrelar-me i aïllar-me del meu entorn de manera brusca, amb tot el que això comporta.

El grup de suport ha engegat una campanya per la teua llibertat. Sota quins criteris?

L'objectiu d'aquesta campanya és la meua llibertat i utilitzem la denúncia pública de l'ús d'armes il·legals per part de la policia i també les irregularitats del procés judicial. Paral·lelament, es treballa en una petició d'indult per denunciar la injustícia d'aquesta repressió.

Què en penses, de la repressió i d'aquells que la comanden?

De la repressió, en sé algunes coses, ja que he crescut amb ella: a casa, a l'escola, al carrer... és el que tenen els barris perifèrics. La repressió serveix per atemorir la majoria i beneficiar una minoria dominant. I, com deia una de les moltes frases que van inundar els carrers de Buenos Aires el desembre de 2001: "No és que veiem la repressió amb por, és que la veiem de genolls".

MANIFEST

Les persones sotasignats, membres d'entitats ciutadanes de reconeguda trajectòria en la defensa dels drets polítics, volem manifestar la nostra ferma denúncia a l'actuació dels mossos d'esquadra a la manifestació que es va dur a terme aquest dissabte a Barcelona.

La immobilització de la protesta durant més d'una hora, el fet de no permetre entrar ni sortir a ningú d'un estricte cordó policial i l'ús provocador de punxons –anomenats kubotans– per part de com a mínim cinc agents dels Mossos d'Esquadra, representa un greu precedent i un canvi qualitatiu en el control i repressió d'una manifestació que, segons apareix als mitjans de comunicació, s'havia expressat de forma festiva fins que no es va produir l'anterior actuació policíaca.

Considerem que el kubotan és una arma no “reglamentaria” que pot ser considerada prohibida, d'acord amb el Reial Decret 137/1993, de 29 de gener (1) i tal com reconeixen els propis experts policials (2). A més el model emprat –kubotan cònic– té una enorme capacitat lesiva(3) i és el més perillós dels existents, tal com es pot comprovar amb els estudis sobre la matèria. Un bon exemple d'aquest extrem n'és el resultat lesiu ocasionat el dissabte a alguns manifestants.

Per altra banda, posem en dubte que un cos policial necessiti recorre a aquest tipus d'estrís pensats com a armes en la lluita cos a cos però absolutament inidonis i desproporcionats en el control de manifestacions, pel qual ja estan sobradament dotats d'altres mitjans. Per aquest motiu, i més enllà de la seva previsió legal o no, considerem molt preocupant el seu ús en la manifestació del dissabte passat. Es tracta d'un precedent perillós i únic en el territori de la Unió Europea, que reflexa una actuació anormal e irregular del anti-avalots dels Mossos d'Esquadra.

En darrer terme, hem de recordar que el control policial de les protestes és una de les tasques més destacades i delicades de qualsevol règim polític, no només perquè estan en joc el respecte a les llibertats i drets de participació política dels ciutadans sinó també la pròpia “legitimitat” del sistema democràtic. Per aquest motiu, ens preocupa la progressiva retallada d'un dret bàsic, com el de manifestació, que ja ha quedat prou afectat per una Ordenança municipal a Barcelona que ha suposat un important limitació a les possibilitats d'expressió de la dissidència política.

Per tot això, les persones sotasignats **RECLAMEM** al Departament d'Interior:

••• Que s'obri una investigació per determinar si l'ús dels mencionats punxons va ser una decisió lliure i atribuïble tan sols als propis agents que el duïen o va existir algun altre tipus de responsabilitat o participació dels seus superiors jeràrquics, i en virtut del seu resultat es depurin les responsabilitats que s'escaiguin.

••• Que s'estableixi el corresponent control i protocol d'actuació policíaca en relació a les armes no reglamentaries, tot prohibint de forma expressa, clara i rotunda el seu ús en contextos de protesta per tal d'evitar que en el futur es repeteixin intervencions com les denunciades.

Barcelona, a 22 de maig de 2007

(1)Reial Decret 137/1993, de 29 de gener, amb les pertinents modificacions del 200 i del 2001. En el punt 8 del Real Decret (Secció IV) s'estableix quines són les armes prohibides. Tot i que no s'utilitza la terminologia Kubotan, ja que ha estat introduïda recentment, la definició de la tipologia d'arma prohibida és assimilable al kobutan.

(2)“Kubotan: Fundamentos y Aplicaciones en la Defensa Personal Policial” realitzat per l'especialista en armament policial, el D. Raimundo RODRÍGUEZ BENÍTEZ, Monitor Nacional Nivel I en el D.P.P, publicat en internet pel Club de Artes Marciales Ryu-Do. Segons aquest informe, dirigit als membres de les Forces i Cossos de Seguretat de l'estat, el kubotan és pot considerar una arma prohibida en el mencionat Real Decret.

(3) Un cop fort sobre determinats punts del cos pot provocar (Cap) Trauma dels nervis cranials amb pèrdua de la coordinació nerviosa, de les funcions sensorials i motora i de la consciència, així com un shock vascular | (Plexe solar) Traumatisme en pulmons i nervis amb pèrdua de la funció respiratòria i fallida circulatoria | [Espai intercostal] Traumatisme al fetge amb pèrdua de funció i afectació als pulmons | [Aparell urogenital] Traumatisme a l'intestí prim i la bufeta i nervis de l'abdomen | [Tíbia] Traumatisme a l'artèria tibial amb fort dolor als malucs i pèrdua de la funció motora | [Canells] Traumatisme al nervi mitjà amb dolor al pit i la gola amb pèrdua de la funció motora | LVG, 22 de maig de 2007

Grup impulsor [Primeres adhesions]

- Jaume Asens, per la Comissió de Defensa del Col·legi d'Advocats de Barcelona
- Eva Fernandez, presidenta de la FAVB
- Arcadi Oliveras, president de Justícia i Pau
- Jordi Borja, geògraf urbanista, professor de la UOC
- Rafael Calderon, president de l'Associació Catalana per a la Defensa dels Drets Humans
- Gabriela Serra, membre del moviment altermundista
- August Gil Matamala, advocat
- Joan Subirats, director de l'IGOP
- Andres Naya, director de 'Carrer'
- Iñaki Rivera, per l'Observatori del Sistema Penal i els Drets Humans de la UB
- Josep Maria Terricabras Noguera, filòsof
- Joan Merino, President de l'ICEV, Institut Català d'Estudis de la Violència
- Albert Parés, advocat, per la Fundació FICAT
- Pere Ortgea, pel Centre de Treball i Documentació (CTD)
- Tica Font, Justícia i Pau
- David Fernandez, per l'Ateneu La Torna
- Marti Majoral, per Alerta Solidària
- Iñaki García, pel Col·lectiu de Solidaritat amb la Rebel·lió Zapatista
- Paco Hernandez, pel CASAL (Centre Autogestionari de Solidaritat entre l'Àrea Llatina)
- Miguel Arenas, advocat
- Vidal Aragonés Chicharro, advocat
- Albert Recio, economista
- Àlex Guillamon, per Entrepobles
- Montserrat Munté, per l'Acció dels Cristians per a l'Abolició de la Tortura (ACAT)
- Ramon Pique, per l'Associació Memòria Contra la Tortura
- Begoña Sánchez, coordinadora de SOS Racisme Catalunya
- Maria Ferrer, per les Dones del Sac (Terrassa)
- Jordi Martí Font, coordinador 'Catalunya' (Confederació General del Treball-CGT)
- Marta Salinas, per Illacrua
- Feliu Ventura, cantautor
- Francesc Ribera "Titot", músic

- • • [FAVB] Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona
- • • Col·lectiu Ronda
- • • Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau
- • • Coordinadora contra la Marginació de Cornellà
- • • [ACAT] Acció dels Cristians per a l'Abolició de la Tortura
- • • CGT Catalunya (Acció Social)
- • • Comissió de Defensa dels Drets de la Persona de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona
- • • [ICA] Institut Català d'Antropologia

RODA DE PREMSA
Dimarts 22 de maig e 2007, 13.00 hores
Sala de Togues del Col·legi d'Advocats
Audiència Provincial de Barcelona
Passeig Lluís Companys | Barcelona